

РЕШЕНИЕ

№ 22147

гр. София, 03.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 19.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **3882** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба от Д. Т. Х., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място],[жк], ап.16 против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-001147/09.03.2026 г. по чл. 171, т. 1, б. "з" гг) от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, с която на жалбоподател е наложена ПАМ временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.
Жалбоподателят – Д. Т. Х., излага доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди, че съгласно оспорената заповед е управлявал МПС със служебно прекратена регистрация по реда на чл.143, ал.10 от ЗДвП, но в административната преписка липсват доказателства, че е бил надлежно уведомен за настъпилото прекратяване на регистрацията на автомобила. Сочи, че съгласно трайната съдебна практика липсата на доказателства за уведомяване на собственика на МПС за прекратената регистрация изключва възможността да се приеме виновно поведение и наложената ПАМ се явява незаконосъобразна. Също така счита, че административният орган не е събрал всички относими доказателства и не е изяснил фактическата обстановка, представляващо нарушение на чл.35 и чл.36 от АПК. Намира, че е нарушен принципа на съразмерност и излага аргументи за несъответствието на заповедта с целта на закона. Иска се отмяна на ЗППАМ от 09.03.2026г.
С жалбата е отправено искане до съда за спиране предварителното изпълнение на ЗППАМ до приключване на съдебното производство. В производството по чл.166 АПК, вр. чл.172, ал.6 от ЗДвП съдът се произнася с Определение №13473/06.04.2026г, с което спира допуснатото

предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №26-4332-001147/09.03.2026г, издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР до приключване на производството по оспорването му с влязъл в сила съдебен акт. Определението е влязло в сила на 17.04.2026г.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, като поддържа жалбата, моли съда да уважи изцяло депозираната жалба като бъде отменена обжалваната ЗППАМ. Не претендира разноски.

Ответникът – полицейски инспектор в Отдел "Пътна полиция" към Столична дирекция на вътрешните работи, не се явява, не се представлява.

СГП редовно призована не се явява, не взема становище.

Административен съд – София-град, III отделение, 67 състав, при извършената проверка по чл. 168, ал. 1 АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

На 07.03.2026 г. около 09:10ч в [населено място], управлява лек автомобил Тойота с рег. [рег.номер на МПС] , негова собственост, по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], като срещу номер 6 на [улица]е проверен и е установено, че автомобилът е с прекратена регистрация по чл.143, ал.10 от ЗДвП от 06.01.2026г. За констатираното е съставен Акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 5108408/07.03.2026г, като установеното е квалифицирано като нарушение на чл. 140, ал. 1, пр. първо ЗДвП-управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред. При съставяне на акта са отнети СУМПС[ЕИК], 2 бр. Рег.табели с номер СВ 4108 СО и СРМПС[ЕИК].

На 09.03.2026 г. е издадена оспорената Заповед за прилагане на ПАМ № 26-4332-001147 по чл.171, т.1, б.3“ГГ“ от ЗДвП, с която на жалбоподател е приложена мярка по чл. 171, т. 1, б. з), гг) ЗДвП – временно отнемане на СУМПС, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от шест месеца. В заповедта е възпроизведена фактическата обстановка, обективизирана в АУАН , като е посочено, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация от 06.01.2026г по чл.143, ал.10 ЗДвП при уведомление от гаранционен фонд, като за извършеното административно нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП е предвидено наказание „Лишаване от право да управлява МПС“ по чл.175, ал.3 от ЗДвП.

По делото са приложени жалбата, писмените доказателства, представени от жалбоподател и административната преписка – АУАН, ЗППАМ, Сведение от Х., че не е уведомен, че му е прекратена регистрацията на личен автомобил Тойота с рег. [рег.номер на МПС] , Застрахователна полица №BG/06/126000816889 от ЗА „ДЗИ-Общо застраховане“ АД за периода 10:43ч на 07.03.2026г до 23:59ч на 06.03.2027г, справка АИС/КАТ/Регистрация за лекия автомобил с отбелязване, че на 06.01.26г в 04:03ч. е прекратена регистрацията-без ГО по чл.143, ал.10 от ЗДвП при уведомление от ГФ без ГО и възстановена регистрация от 07.03.2026г, отразена в 09:47ч, справка картон на водач, заповеди за компетентност.

При така установената фактическа обстановка настоящият състав намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима – подадена от надлежна страна – адресат на обжалвания акт, имаща право и интерес от оспорването, в срока по чл. 149, ал. 1 АПК във връзка с чл. 172, ал. 5 ЗДвП, срещу подлежащ на съдебен контрол акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от материално и териториално компетентен орган по смисъла на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, според който принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. "а", т. 6 и 7 от ЗДвП. се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая полицейски инспектор отдел ПП СДВР, е надлежно упълномощен, съгласно Заповед № 513з- 12086/14.10.2025 г. на директора на СДВР. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал. 2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не секонстатира съществени нарушения на административно-производствените правила.

Оспорената заповед е постановена при несъобразяване с материалния закон. Разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. "з", подб. "гг" от ЗДвП. (ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 07.09.2025 г.), предвижда налагане на принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелство на управление на моторно превозно средство на водач, който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от шест месеца за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5 от ЗДвП.

В издадения във връзка със случая АУАН е посочено, че от страна на жалбоподателя е извършено нарушение по чл. чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП, която норма разпорежда, че по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Тази норма сама по себе си не предвижда конкретно правило за поведение и съответно налагане на санкция, а определя единствено изискванията, на които трябва да отговарят съответните ППС за движение по републиканската пътна мрежа.

Според нормата на [чл. 140, ал. 2 от ЗДвП](#) условията и редът за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, се определя с наредба на министъра на вътрешните работи, съгласувано с министъра на транспорта и съобщенията и министъра на отбраната. Това е [Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства](#).

Според разпоредбата на чл. 18б, ал. 2 от цитираната наредба, при служебно прекратяване на регистрацията на основание чл. 18б, ал. 1, т. 8, вр. чл. 18, ал. 1, т. 2, се уведомява собственикът на превозното средство, посочен в регистъра.

Изискване за уведомяване е въведено и в разпоредбата на [чл. 574, ал. 10 от КЗ](#) /изм. – ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 1.08.2025 г. /, според която Информационният център уведомява собствениците на превозни средства, за които не е сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или сключеният застрахователен договор е бил прекратен и не е подновен, и им дава срок 14 дни от датата на изпращане на уведомлението да представят доказателства за наличие на сключен и действащ застрахователен договор за тази застраховка. Според разпоредбата на [чл. 574, ал. 11 от КЗ](#) /изм. – ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 1.08.2025 г. / компетентните органи по ал. 1 предприемат мерки за спиране от движение на превозните средства или на средствата за обществен превоз на пътници и/или за налагане на съответните административни наказания, когато не е била сключена задължителна застраховка.

Когато в срока по ал. 10 не са били предоставени доказателства за сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, Гаранционният фонд уведомява органа по ал. 1, т. 1 да прекрати регистрацията на превозното средство. В конкретния случай липсват данни жалбоподателят да е бил уведомен както от Информационния център, така и от органите на "Пътна полиция" за служебното прекратяване на регистрацията на МПС поради липса на сключена застраховка "Гражданска отговорност". Освен това, констатираното на 07.03.2026 г. нарушение е преустановено на същата дата, на която е съставен АУАН –07.03.2026 г., съответно и към момента на налагане на ПАМ с обжалваната заповед.

Съгласно разпоредбата на [чл. 143, ал. 10 от ЗДвП](#) в редакцията ѝ след изменението в бр. 64 от 2025 г., в сила от 07.09.2025 г. служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по [чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането](#). Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Към 09.03.2026 г., когато е наложена принудителната административна мярка няма закононарушение, защото вече е имало сключена застраховка "Гражданска отговорност" и автомобилът е със служебно възстановена регистрация. Поради това ПАМ е приложена без законова цел преустановяване на закононарушението, защото то вече е преустановено.

Съдът намира, че в конкретния случай оспорената принудителна административна мярка е постановена и при нарушаване на материалния закон – неспазване на прогласения в [чл. 6 от АПК](#) принцип на съразмерност при постановяване на административните актове. Като проявление на принципа за съразмерност, разпоредбите на [чл. 6, ал. 1](#) и [ал. 5 АПК](#) регламентират задължение за административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Това от една страна гарантира осъществяването на преследваната от закона цел без да се надхвърля необходимото за нейното постигане, а от друга – прилагането на ограничителните мерки да се основава изключително на личното поведение на лицето. С оглед изложеното оспорената заповед се явява незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

Водим от гореизложеното и на основание [чл. 172, ал. 2 от АПК](#), съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-001147 от 09.03.2026 г., издадена от П. Х. П. - полицейски инспектор в СДВР, отдел ПП, с която на Д. Т. Х. е наложена ПАМ - временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание [чл. 172, ал. 5, изр. последно от ЗДвП](#).

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на [чл. 137 от АПК](#).

СЪДИЯ: